

Under henvisning til foranstående søges derfor på denne konto 88,4 mill. kr.

b. *Tilskud til invalideforsikringen på Færøerne* (anslået). B. 180 000 kr., F. 220 000 kr.

Idet henvises til bemærkningerne til den tilsdarende konto på forslaget til finanslov for finansåret 1950—51 bemærkes, at udgifterne på nærværende konto i finansåret 1951—52 endnu ikke har kunnet opgøres, og at udgifterne i finansåret 1953—54 ifølge meddelelse fra rigsombudsmanden på Færøerne forventes at ville andrage ca. 220 000 kr.

Under henvisning hertil søges bevilget et anslået beløb af 220 000 kr.

C. Udgifter vedrørende aldersrente.

1. *Tilskud i henhold til § 65, stk. 3, og § 79, stk. 4, i lov om folkeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950.* R. 273 530 437 kr., B. 287 000 000 kr., F. 337 500 000 kr.

I henhold til § 65, stk. 3, i lov om folkeforsikring udreder staten 4/7 afkommunerens udgifter til aldersrente, ligesom staten i henhold til lovens § 79, stk. 4, udreder 4/7 af kommunernes udgifter til lægehjælp samt til kur og pleje i sygdomstilfælde m. v. til aldersrentemodtagere.

Som følge af de i henhold til folkeforsikringslovens § 68, som ændret ved lov nr. 490 af 19. december 1951, jfr. arbejds- og socialministeriets bekendtgørelse af 28. marts 1952, fastsatte regler om anvisning af forskud på statsrefusion af kommunernes sociale udgifter vil statens udgifter til omhandlede formål i finansåret 1953—54 udgøre dels de kommunerne i finansåret tilkommende forskud for regnskabsåret 1953—54, beregnet som 65 pct. af kommunernes statsrefusionsberettigende udgifter i kalenderåret 1953, dels det kommunerne i finansåret tilkommende resttilskud på statsrefusionen af de sociale udgifter i regnskabsåret 1952—53. Dette resttilskud vil i finansåret 1953—54 udgøre forskellen mellem de statsrefusionsberettigende udgifter i regnskabsåret 1952—53 og de i regnskabsåret ydede forskud, der i henhold til ovennævnte bekendtgørelse af 28. marts 1952 udgør 60 pct. af de refusionsberettigende udgifter i kalenderåret 1952.

Ifølge de fra kommunerne i henhold til folkeforsikringslovens § 68 modtagne foreløbige indberetninger om kommunernes udgifter til aldersrente m. v. i regnskabsåret 1951—52 udgjorde disse ca. 512,2 mill. kr. Da kommunernes faktiske udgifter imidlertid efter tidligere erfaringer er meget større end de ved disse indberetninger angivne beløb, skønnes kommunernes udgifter i regnskabsåret 1951—52 at ville udgøre ca. 520 mill. kr. I dette beløb indgår det i henhold til lov nr. 484 af 14. december 1951 om ændringer i folkeforsikringsloven, for så vidt angår pristalsregulering af alders- og invaliderente m. v. samt om et ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderentemodtagere, i januar måned 1951 ydede eengangstillæg, for hvilket der ydes statsrefusion efter de almindelig regler for refusion af aldersrente. Dette tillæg ansås at have medført en udgift af ca. 18 mill. kr., således at udgiften til aldersrente i regnskabsåret 1951—52, bortset fra dette tillæg, kan forventes at blive ialt ca. 502 mill. kr.

Ved beregningen af statskassens udgifter til aldersrente i finansåret 1953—54 må som ovenfor anført efter de nu gældende refusionsregler kommunernes forventede udgifter i regnskabsåret 1952—53 og i kalenderåret 1953 komme i betragtning.

I forhold til udgifterne i regnskabsåret 1951—52 må i regnskabsåret 1952—53 påregnes en stigning, idet den i de senere år skete forøgelse i antallet af aldersrentemodtagere, hvis årsag må søges i de lempede regler, især vedrørende indtægts- og formuegrænserne, for tilståelse af aldersrente, må antages at fortsætte — uanset at disse lempelsers virkning nu må anses for udtømt —, idet den naturlige tilgang af personer, der opfylder aldersbetingelserne for tilståelse af aldersrente, nu atter vil gøre sig gældende, efter at den har været uden indflydelse på antallet af aldersrentemodtagere i tidsrummet siden den ved lov nr. 360 af 4. juli 1946 indførte forhøjelse af aldersgrænsen fra 60 til 65 år.

Den stedfunde forringelse af beskæftigelsesforholdene må dernæst siden 1951 antages at bevirke en tilgang i antallet af aldersrentemodtagere. Der må endvidere påregnes en stigning i udgifterne på grund af pristalsreguleringen pr. 1. april 1952 i henhold til forsørgslovens § 85, stk. 1, samt som følge af den pr. 1. april 1952 gennemførte forhøjelse af børnebidragene til enlige forsørgere, jfr. folkeforsikringslovens § 40, stk. 5, nr. 2, hvorhos